

ת"פ 48131/04/23 - מיכאל וואקנין נגד עו"ד יוסף מילר

בית משפט השלום באשדוד

תפ"מ 48131-04-23 מילר נ' וואקנין ואח'

בפני כבוד השופטת רוני סלע
המבקש (הנתבע 2)
נגד
המשיב
(התובע)
מיכאל וואקנין
עו"ד יוסף מילר

החלטה

1. לפניי בקשה שהגיש המבקש, הוא הנתבע 2, לביטול פסק דין שניתן כנגד הנתבעים, ביום 12.6.23 בהיעדר הגנה.
2. עסקינן בתביעה לפינוי מושכר שהגיש המשיב, כונס נכסים שמונה על פי החלטת בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון בתמ"ש 38610/04 לניהול מבנה מסחרי שבו אולמות להשכרה (להלן: "המבנה"). על פי כתב התביעה, הנתבעים עסקו בממכר רהיטים בחנות במבנה, ולצרכי פעילות מחזיקים בשני אולמות במבנה (להלן: "המושכר"). לטענת המשיב בכתב התביעה, החזקת ושימוש הנתבעים במושכר הם ללא זכות ושלא כדין, ובניגוד לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 15.2.23 במסגרת ת.א 54896-05-17 (להלן: "פסק הדין במחוזי"), לפיו הסכמי השכירות מכוחם הושכר לנתבעים המושכר הם הסכמים למראית עין והם בטלים. לטענת המשיב, פסק דינו של בית המשפט המחוזי הוא חלוט וסופי, שכן הנתבעים הגישו ערעור לבית המשפט העליון בע"א 2521/23 אשר נדחה (להלן: "פסק הדין של ביהמ"ש העליון").
3. בחלוף המועד להגשת כתב הגנה, הגיש המשיב בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. לאחר שעיינתי בבקשה ובאישורי המסירה והתצהירים שצורפו לה, וכן בפסק הדין של ביהמ"ש העליון, נעתרתי ביום 12.6.23 לבקשת המשיב למתן פסק דין בהיעדר הגנה כנגד הנתבעים, וניתן פסק דין בהתאם לפסיקתא שצורפה לבקשה, לפיו יפנו הנתבעים את המושכר, וכן ישלמו לתובע הוצאות ושכר טרחה בסך של 4,500 ₪ (להלן: "פסק הדין").
4. ביום 19.6.23, הוא המועד שהיה קבוע לדיון בתביעה טרם ניתן פסק הדין, התייצב המבקש בבית המשפט וטען כי זומן לדיון. כמפורט בפרוטוקול הדיון שנפתח לאור התייצבותו של המבקש על מנת שהדברים יהיו מתועדים, הוסבר למבקש כי לאחר שהנתבעים לא הגישו כתב הגנה והתובע הגיש בקשה לפסק דין בהיעדר הגנה, ניתן פסק הדין, ונמסרו למבקש העתק הבקשה למתן פסק הדין ופסק הדין. המבקש טען כי לא ידע שצריך להגיש כתב הגנה, קיבל את התביעה וההזמנה לדיון ולפיכך התייצב. בית המשפט הסביר למבקש כי לאחר שניתן פסק דין בהיעדר

הגנה לא ניתן לקיים את הדיון משניתן פסק הדין, ובאפשרותו של המבקש להגיש תוך 30 יום בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה.

5. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין וטען כי אינו מיוצג, הגיע לדיון ביום 19.6.23 והתברר לו בדיעבד שניתן נגדו פסק דין, כשקיבל את כתב התביעה לא ידע שהוא צריך להגיש כתב הגנה. כן ציין המבקש כי הגיש לבית המשפט העליון בקשה לדיון נוסף בערעור, וכן תביעה לבית המשפט המחוזי נגד אחרים. עוד טען כי נגרמו לו נזקים והוצאות כבדות, ומדובר בסכסוך בין בני משפחה שהוא נגרר לתוכו, ואין לו קשר אליו. לפיכך ביקש לבטל את פסק הדין ולעכב את ביצועו.

6. המשיב התנגד בתגובתו לבקשה וטען כי אין בענייננו כל נסיבה המצדיקה את ביטול פסק הדין מחמת עיוות דין או מחובת הצדק. המבקש ידע שעליו להגיש כתב הגנה, והודע לו מבעוד מועד כי אם לא יגיש כתב הגנה יכול ויינתן נגדו וכנגד הנתבעת הנוספת פסק דין. הנתבעים היו מעורבים בהליכים שונים מול המשיב בהם הגישו כתבי הגנה ולא סביר שלא ידעו שעליהם לעשות כן. התביעה והזמנה לדיון הומצאו לנתבעים כדיון. עוד נטען כי המבקש הסתיר שבית המשפט העליון דחה את ערעורם של הנתבעים בפסק הדין של ביהמ"ש העליון, שם ניתנה התייחסות לתוקפם של חוזי השכירות מכוחם טענו הנתבעים שיש להם זכות להחזיק במושכר. כמו כן, אין כל בקשה תלויה ועומדת לדיון נוסף בערעור על פסק דינו של בית המשפט העליון, אלא בקשה למתן ארכה להגשת בקשה לדיון נוסף בערעור על פסק הדין של ביהמ"ש העליון, אשר נדחתה על ידי רשמת בית המשפט העליון. אף ערעור הנתבעים על החלטה זו נדחה במסגרת ער"א 4487/23. כמו כן נטען כי הבקשה הוגשה ללא תצהיר בניגוד לתקנות. על כל אלה יש לדחות את הבקשה.

דיון והכרעה

7. הלכה היא כי המבחנים לצורך ביטול פסק הדין הם - האם הוצגו טעמים המצדיקים את העדר התייצבותו של המבקש במועד שנקבע לדיון, וכן האם המבקש העלה טענות הגנה הראויות לביור. בשלב זה של ההליך המשפטי אין מדקדקים בבדיקת טענות ההגנה, או בדרכי הוכחתן. ביישום המבחנים יש ליתן את המשקל הראוי לזכות הפנייה לערכאות שיפוטיות אשר הוכרה כזכות יסוד.

8. לאחר שבחנתי את טענותיהם של הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

9. טענתו של המבקש כי כאשר קיבל את כתב התביעה לא ידע שעליו להגיש כתב הגנה לא יכולה לעמוד בנסיבות המקרה. ראשית, הבקשה הוגשה ללא תצהיר לאימות העובדות הנטענות בבקשה. שנית, המבקש טוען בעצמו בבקשתו כי הגיש לבית המשפט העליון בקשה לדיון נוסף בערעור ותביעה לבית המשפט המחוזי. המבקש היה מעורב בהליכים נוספים שהוגשו לערכאות שונות (לרבות התביעה בה ניתן פסק הדין במחוזי), ובנסיבות אלו עולה קושי לקבל הטענה כי המבקש לא ידע שהיה עליו להגיש כתב הגנה, חרף העובדה שכאמור גם נתבע בהליך אחר מול המשיב. שלישית, על פי אישור המסירה נספח ה'2 שצורף לתגובת המשיב, כתב התביעה, הזמנה לדיון,

וההחלטות מיום 30.4.23 נמסרו לידי של המבקש ביום 3.5.23. בהחלטתי מיום 30.4.23 הודגש בסעיף 2 כי על הנתבעים להגיש כתב הגנה בתוך 30 ימים מהמועד שהומצא להם כתב התביעה, וכאמור על פי אישור המסירה הומצאה החלטה זו למבקש. רביעית, בקשתו של המבקש לקיום דיון נוסף בבית המשפט העליון נדחתה על ידי כב' הרשמת ל' משאלי שלומאי ביום 4.6.23, עובר להגשת הבקשה של המבקש לביטול פסק הדין ביום 25.6.23, ואולם והוא לא ציין זאת בבקשתו. מכל מקום, ערעורו של המבקש על החלטה זו אף נדחה על ידי כב' השופט י' עמית בהחלטה מיום 29.6.23.

10. גם במישור סיכויי הגנת המבקש, קיים קושי להיעתר לבקשה לביטול פסק הדין. המבקש אינו מפרט בבקשתו כל טענות הגנה, למעט טענה כללית כי נגרר לתוך סכסוך משפחתי שאין לו קשר אליו. יתרה מכך, והוא העיקר, כנגד המבקש ניתן פסק דין חלוט המתייחס למושכר - פסק הדין במחוזי אשר קבע כי הסכמי השכירות שלכאורה נכרתו בין הנתבעים לצד ג' מכוחם החזיקו הנתבעים במושכר בטלים. פסק הדין של ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, וכאמור בקשה לדיון נוסף נדחתה, והערעור על החלטה זו נדחה אף הוא. בכך נסתם הגולל על טענות המבקש בקשר לתביעה גופא, כך שאין בידו להעמיד הגנה בתביעה דנן.

11. לנוכח כל האמור, **הבקשה נדחית.**

12. המבקש יישא בהוצאות הבקשה בסך ₪2,500.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.